

Mgr. Tomáš Hromek, LL.M., advokát
K Brusce 124/6, 160 00 Praha 6 – Hradčany, č. ev. ČAK 16606
tel: 224 210 532, 224 235 225, email: hromek.tomas@seznam.cz, DS: 48jfgpy

Městský soud v Praze
- budova Hybernská

Hybernská 18
111 21 Praha 1

Žalobce: **Hnutí Pro život ČR, z.s.**, IČ: 46260358, sídlo: Jánská 2269/26, 586 01 Jihlava

Právně zast.: Mgr. Tomášem Hromkem, LL.M., advokátem č. ev. ČAK 16606, místem výkonu advokacie K Brusce 124/6, 160 00 Praha 6 – Hradčany

Žalovaný: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, IČ: 41197518, sídlo: Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, rozhodující v posledním stupni **Ředitelem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky** Ing. Zdeňkem Kabátkem

Žaloba o zrušení rozhodnutí Ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 15.5.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VPZ-19-01970166-D1A5

Plná moc

Přílohy dle textu

I. Základní žalobní tvrzení

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Ředitele žalovaného ze dne 15.5.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VPZ-19-01970166-D1A5 (dále též jen jako „**napadené rozhodnutí**“). Napadené rozhodnutí bylo doručeno právnímu zástupci žalobce dne 17.5.2019. Žaloba směřuje proti výše uvedenému rozhodnutí v celém rozsahu, směřuje tedy proti všem jeho výrokům.

Řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, trpělo podstatnými vadami. A to jak v oblasti zjišťování skutkového stavu (zejména neprovedení znaleckého posudku a vyvození nesprávných skutkových závěrů), tak v oblasti právní (přímé porušení konkrétních zákonných ustanovení a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Žalobce považuje napadené rozhodnutí v plném rozsahu za nezákonné a to proto, že žalovaný především nesprávně a neúplně zjistily skutkový stav, neopatřily si dostatečné podklady pro rozhodnutí, a na základě nesprávných skutkových závěrů věc nesprávně posoudily po stránce právní a nesprávně a nezákonně rozhodl ve věci samé. Žalovaný dospěl k nesprávnému závěru, že žádost žalobce směřuje k vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

Důkaz: rozhodnutí Ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 15.5.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VPZ-19-01970166-D1A5

II. Rekapitulace věci

K rekapitulaci věci žalobce uvádí následující: Dne 29.3.2019 žalobce doručil žalovanému žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (InfZ). Tato žádost měla čtyři body. (Níže uvedeným odvolání ze dne 12.4.2019 žalobce opravil chyby v psaní v bodech 2 a 3.)

1. Kolik bylo v roce 2016 a 2017 vykázáno výkonů s kódem 39115 nebo 39113 (spermiogram)?
2. Kolik bylo v roce 2016 a 2017 vykázáno výkonů 39115 nebo 39113 (spermiogram) a zároveň některý výkonů 9135, 9137 nebo 9139 (ultrazvuk).
3. Kolik bylo v roce 2016 a 2017 vykázáno výkonů 39115 nebo 39113 (spermiogram) a zároveň některý výkonů 9135, 9137 nebo 9139 (ultrazvuk) a zároveň všechny výkony 93129, 93133, 93177, 93191, 93149, 93137 (hormonální vyšetření).
4. Kolik bylo v roce 2016 a 2017 vykázáno výkonů 76461 (operace varikokely)?

Žalovaný ohledně bodů 2 a 3 této žádosti rozhodl rozhodnutím ze dne 12.4.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VZP-19-01428188-D1A5, a to tak, že žádost se částečně odmítá a informace požadované v rozsahu výše uvedených bodů 2. a 3. se žadateli neposkytnou. Proti tomuto prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí podal žalobce dne 24.4.2019 odvolání, které ředitel žalovaného zamítl napadeným rozhodnutím. Informace požadované pod body 1 a 4 žádosti, žalovaný sdělil žalobci svou odpovědí ze dne 25.4.2019. Pro úplnost žalobce uvádí, že skutečnost, že v odvolání žalobce rovněž opravoval chyby v psaní, které žádost obsahovala, nemá vliv na posouzení důvodnosti odvolání žalobce ze dne 12.4.2019 a rovněž na posouzení důvodnosti této žaloby.

Důkaz:

- žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 29.3.2019
- rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 12.4.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VZP-19-01428188-D1A5,
- odvolání žalobce proti rozhodnutí VZP ze dne 24.4.2019

- odpověď žalovaného na žádost o poskytnutí informace ze dne 25.4.2019

III. Žalobní body

Napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, odporuje právnímu řádu a je tedy nezákonné, což podle žalobce vyplývá z těchto žalobních bodů:

Body 2 a 3 žádosti jsou informacemi, kterými žalovaný disponuje

Informace, jejichž poskytnutí žalobce požaduje pod body 2 a 3 své žádosti jsou informacemi, které přímo v této podobě má žalovaný k dispozici, a to z následujících důvodů.

Body 2. a 3. žádosti se týkají informace, kolik klientů (pojištěnců) žalovaného podstoupilo kompletní vyšetření za účelem zjištění příčin neplodnosti. Prostá informace o počtu výkonů s kódem 9135, 9137 nebo 9139 nemá v souvislosti s léčbou neplodnosti žádnou výpovědní hodnotu (a to ani pro žalovaného), neboť tyto výkony mohou být prováděny z jiných důvodů než je vyšetření pro podezření z neplodnosti. To samé platí o výkonech 93129, 93133, 93177, 93191, 93149 nebo 93137 (hormonální vyšetření). Informaci o počtu kompletních vyšetření při podezření z neplodnosti lze formulovat pouze jako odpověď na výše uvedené body 2. a 3. žádosti žalobce.

Žalovaný u každého pojištěnce eviduje údaje související s poskytováním zdravotní péče pojištěnci a plněním veřejného zdravotního pojištění v rozsahu dokumentace vedené žalovaným dle platných právních předpisů. To vyplývá jednak z obecně závazných právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a statut žalovaného. Žalovaný tuto skutečnost rovněž výslovně potvrzuje na svých webových stránkách, <https://www.vzp.cz/o-nas/informace/zpracovavani-osobnich-udaju-ve-vzp>. Skutečnost, zda klient žalovaného podstoupil kompletní vyšetření za účelem zjištění příčin neplodnosti, či nikoliv, je nepochybně údajem, který souvisí s poskytováním zdravotní péče, a žalovaný tedy tento údaj, vzhledem k výše uvedenému, eviduje.

Důkaz: <https://www.vzp.cz/o-nas/informace/zpracovavani-osobnich-udaju-ve-vzp>

Žalobce po žalovaném nepožadoval vytváření nových informací

I kdyby žalovaný neměl informace požadované pod body 2 a 3 žádosti k dispozici přímo a bezprostředně přesně v té podobě, kterou žalobce požaduje, není pravda, že by žádost směřovala k vytvoření nových informací. Žalovaný nicméně nesprávně, a tedy protiprávně, posoudil žádost žalobce tak, že žalobce po žalovaném požaduje vytváření nových informací, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí: „Lze tedy jednoznačně uvést, že data ve výstupní podobě požadované žadatelem, tedy v přesně specifikované struktuře, nemá VZP ČR objektivně k dispozici, přičemž žádost žadatele směřuje k vytvoření nových, aktuálně neexistujících informací.“

Jak výše uvedeno, žalovaný u každého pojištěnce eviduje údaje související s poskytováním zdravotní péče pojištěnci a plněním veřejného zdravotního pojištění. Žalovaný ostatně tuto skutečnost ani nepopírá. Pokud by žalovaný tyto informace o poskytnutých zdravotních výkonech u jednotlivých pojištěnců neevidoval nebyl by schopen zodpovědět body 1 a 4 žádosti žalobce.

Pokud by zodpovězení bodů 2 a 3 žádosti bylo „technicky i analyticky natolik náročné, že splňuje všechna kritéria pro vytváření nových informací“, jak uvádí žalovaný v napadeném rozhodnutí, je otázkou proč zodpovězení bodů 1 a 4 žádosti žalobce technicky a analyticky náročné

nebylo. Ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí, ani prvostupňové rozhodnutí žalovaného, žádným způsobem nezduvodňují v čem by technická a analytická náročnost měla spočívat. Tím obě rozhodnutí odporují např. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2016, č.j. 2 As 126/2016-32, podle kterého rozhodnutí, kterým povinný subjekt odmítá poskytnout požadované informace musí povinný subjekt „*náležitě zdůvodnit přezkoumatelnými úvahami, nikoli obecnou argumentací a paušálními závěry*“.

Vzhledem k tomu, že žalovaný u každého pojištěnce eviduje výkony, které byly pojištěnci poskytnuty a vzhledem k tomu, že žalovaný byl schopen poskytnout žalobci informace požadované pod body 1 a 4 žádosti, představuje odpověď na body 2 a 3 (tj. informace o souběžích poskytnutých výkonech) pouze mechanické a jednoduché sestavení požadovaných informací ze zdrojových informací, kterými žalovaný disponuje ve smyslu níže uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.2.2012, č.j. 1 As 141/2012-67. Vzhledem k současné technice vyžaduje odpověď na body 2. a 3. zcela minimální náklad co do pracnosti a doby zpracovávání dotazu.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze opakuje teze odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí. Napadené rozhodnutí v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu neobsahuje informace o tom, jak se žalobce vypořádal s důvody, které žalobce formuloval ve svém odvolání. Odůvodnění žalovaného, že poskytnutí informací podle bodů 2 a 3 žádosti je natolik technicky a analyticky náročné, že jde o poskytnutí nových informací je tedy zcela nepřezkoumatelné.

Žalobce pro úplnost uvádí, že skutečnost, že předmětem žádosti o informace podle InfZ je mimořádně rozsáhlé vyhledávání, není důvodem pro neposkytnutí informací, ale okolností, která může ovlivnit výši nákladů podle § 17 InfZ.

Dřívější poskytování informací žalovaným

Své tvrzení, že žalovaný má k dispozici informace o poskytnutých výkonech v jednotlivých letech, a to včetně informací o různých variantách jejich souběhů, žalobce dokládá dřívějšími případy, kdy žalovaný poskytoval žalobci informace podle InfZ. V odpovědi na žádost žalobce ze dne 3.8.2018 žalovaný poskytl žalobci informace o počtu pracovišť s odborností 603 (gynekologie) s nasmlouvaným výkonem 09523, počtu pracovišť s nasmlouvaným výkonem 09525 a počtu pracovišť, které mají nasmlouvané oba tyto výkony zároveň. U každého z těchto údajů žalovaný kromě absolutního počtu pracovišť sdělil žalobci dále informaci kolik procent údaj představuje z celkového počtu gynekologů. Dále žalovaný poskytl žalobci informaci o počtu výše uvedených výkonů v roce 2017. Žalovaný v souvislosti s poskytnutím těchto informací nepožadoval po žalobci úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací.

Důkaz: poskytnutí informací žalovaným ohledně počtu gynekologických pracovišť a dále počtu poskytnutých výkonů ze dne 5.9.2018

Judikatura ohledně složitého vyhledávání

V návaznosti na výše uvedené žalobce uvádí, že z judikatury Nejvyššího správního soudu navíc vyplývá, že technická náročnost zodpovězení žádosti o poskytnutí informací podle InfZ, může být důvodem pro odmítnutí žádosti pouze ve zcela výjimečných případech, které navíc musí povinný subjekt zcela konkrétně a přezkoumatelným způsobem odůvodnit. Žalobce odkazuje na níže uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu, z kterých vyplývá, že žalovaný byl povinen informace

požadované v bodech 2 a 3 žádosti žalobci poskytnout, a že tedy obě rozhodnutí žalovaného jsou protiprávní.

Žalobce odkazuje na **rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 As 251/2016-75**. V případě tohoto rozsudku žadatel požádal povinný subjekt - Správu železniční dopravní cesty, státní organizaci (SŽDC) (níže označovaný jako „stěžovatelka“), o poskytnutí těchto informací podle InfZ: 1. všechny přílohy a dodatky všech smluv o prodeji majetku či části podniku ze společnosti České dráhy, a. s. (dále jen "ČD"), na SŽDC v hodnotě nad 5 milionů Kč na smlouvu, 2. veškeré smlouvy včetně příloh a dodatků ohledně outsourcingu služeb ze SŽDC na ČD, 3. veškeré smlouvy včetně příloh a dodatků, jimiž si SŽDC od ČD pronajímá prostory v budovách nádraží/výpraven, **4. seznam všech těchto smluv**.

Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl následující: *„Námítka, podle níž by stěžovatelka vyhověním bodu 4 žádosti vytvářela nové informace, na které se povinnost poskytnout informaci nevztahuje (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.), není důvodná. Ač stěžovatelka v době rozhodnutí o žádosti neměla vytvořen seznam požadovaných smluv, neznamenalo by jeho vypracování tvorbu nové informace. Jak sama stěžovatelka uvedla, vede si evidenci smluv, včetně těch, které požadoval žalobce. Jedná se tak o situaci, kdy požadované informace reálně existují a povinný subjekt je musí pouze vyhledat či shromáždit a žadateli poskytnout bez ohledu na rozsáhlost a pracnost jejich vyhledávání. O vytvoření nové informace by se jednalo pouze v případě, pokud by pro vytvoření odpovědi na žádost nestačilo pouhé mechanické vyhledání a zpracování údajů, které má povinný subjekt k dispozici, ale byla by po něm vyžadována vyšší intelektuální zátěž (např. vypracování podrobné statistiky výtahem ze spisů apod.). Pokud by se jednalo o rozsáhlé vyhledávání podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb., případný čas strávený zpracováním požadovaného seznamu by mohla stěžovatelka zohlednit stanovením úhrady za tuto činnost.“*

Dále žalobce odkazuje na **rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.1.2018, č.j. 5 As 47/2017-38**. V této věci žadatel (vystupující dále coby žalobce) požadoval po povinném subjektu (žalovaném) (Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) poskytnutí informace o počtu podaných podnětů v oblasti zneužívání dominantního postavení v časovém období od 1. 4. 2014 do 31. 8. 2014. Nadto dále žádal, aby u všech podnětů, které byly takto podány, byly poskytnuty ještě další informace, a to datum obdržení podnětů stěžovatelem (postačovalo uvedení měsíce), proti jaké společnosti či jiným osobám daný podnět směřoval, jaký je aktuální stav šetření daného podnětu, tzn. sdělení, zda v návaznosti na takový podnět bylo zahájeno správní řízení, či zda byl podnět odložen s tím, že zjištěné skutečnosti nenasvědčují podezření na porušení zákona, či zda je daný podnět stále teprve v šetření bez dosud učiněného závěru.

Nejvyšší soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že *„důvodem pro odmítnutí poskytnutí informací podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím není v posuzované věci ani skutečnost, že žalovaný neměl požadované informace v dané formě. Podstatné totiž je, že stěžovatel požadované informace měl k dispozici, byť v jiné než žalobcem požadované formě. Shromáždění žalobcem požadovaných údajů proto nepředstavuje vytváření nových informací podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Stěžovatelem namítaná pracnost a časová náročnost zpracování již existujících informací do formy požadované žalobcem (potřeba projít cca 24 spisů a zjistit obsah podnětů) na uvedeném závěru nic nemění, neboť představuje ve své podstatě pouze administrativní a intelektuálně nenáročnou práci s již existujícími informacemi, které má stěžovatel k dispozici. Charakter žalobcem požadovaných informací je totiž takový, že k jejich zpracování není nutné použít složité analytické postupy, intelektuálně náročné myšlenkové postupy nebo výkladové metody. Stěžovatelem zdůrazňovaná náročnost zpracování a poskytnutí požadovaných informací tak je relevantní pouze z pohledu možného požadování úhrady nákladů*

*souvisejících s poskytnutím informace (§ 17 zákona o svobodném přístupu k informacím), přičemž z žádosti žalobce je patrné, že si je tohoto aspektu vědom. Nejvyšší správní soud se proto plně ztotožňuje s logicky odůvodněným a o relevantní judikaturu opřeným závěrem krajského soudu, že v posuzované věci se jedná pouze o **mechanické shromáždění údajů, u něhož nedochází k výraznější intelektuální činnosti, a nelze tedy na poskytnutí požadovaných informací hledět jako na vytvoření nové informace.***“

Žalobce rovněž odkazuje na **rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.2.2012, č.j. 1 As 141/2012-67**, na který žalobce odkazoval již ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalovaného. Jde o rozsudek, na který ostatně odkázal již žalovaný ve svém výše uvedeném prvoinstančním rozhodnutí. Žalobce nicméně uvádí, že právě z toho rozsudku vyplývá, že žalovaný je povinen informace dotazované pod body 2 a 3 žádosti žalobce poskytnout. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku ke kritériu rozlišení, kdy jde o „vytváření nových informací“ ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, a kdy nikoliv uvádí: „*Jako kýžené kritérium se tedy nabízí rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze zdrojových informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů.*“ Nejvyšší správní soud odkazuje na komentář k InfZ, Furek, A.; Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. Praha: Linde, 2010, s. 60-61, a uvádí, že „rozlišení obou kategorií *musí být hledáno v míře 'intelektuální náročnosti' činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost*“. Dále zde Nejvyšší správní soud uvádí, že „*při rozlišování situací, kdy se ještě jedná o vyhledání (shromáždění) požadovaných informací a jejich uzpůsobení pro poskytnutí žadateli a kdy již půjde o vytvoření nové informace, nelze vycházet toliko z praconosti či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost (shromáždění informací).*“

Dále žalobce odkazuje na **rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2016, č.j. 2 As 126/2016-32**. V tomto řízení žadatel žádal poskytnutí informací, jaká sankční správní řízení povinný subjekt (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže) momentálně vede v oblasti hospodářské soutěže [tj. v rámci gesce Sekce hospodářské soutěže, tedy řízení v oblasti (i) dohod narušujících soutěž, (ii) zneužívání dominantního postavení, (iii) porušení § 19a zákona o ochraně hospodářské soutěže, (iv) porušení zákazu předčasného uskutečňování spojení soutěžitelů], a ve vztahu ke každému takovému správnímu řízení žádal žalobce uvedení spisové značky předmětného správního řízení, uvedení předmětu řízení (např. tak, jak byl identifikován žalovaným v rámci oznámení o zahájení řízení), sdělení informace, kdy bylo řízení zahájeno a sdělení identifikace společnosti či jiné osoby, proti níž je předmětné řízení vedeno (tj. uvedení účastníků řízení). Povinný subjekt odmítl tuto informaci poskytnout. Následně Krajský soud v Brně svým rozsudkem zrušil rozhodnutí předsedy povinného subjektu, které potvrzovalo rozhodnutí povinného subjektu o neposkytnutí výše uvedených informací. Výše uvedeným rozsudkem č.j. 2 As 126/2016-32 Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost povinného subjektu. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že poskytnutí výše uvedených požadovaných informací nemůže být odmítnuto s poukazem na § 2 odst. 4 InfZ.

Napadené rozhodnutí odporuje těmto, výše uvedeným, rozsudkům Nejvyššího správního soudu. Ve výše uvedených soudních rozhodnutích Nejvyšší správní soud shledal, že povinný subjekt je povinen poskytnout spornou informaci, resp. že se této povinnosti nemůže zprostit odkazem na § 2 odst. 4 InfZ s tím, že jde o vytváření nových informací. Žalobce s odkazem na argumentaci a maiori ad minus uvádí, že zpracování informace, jejíž poskytnutí bylo mezi stranami ve výše uvedených rozsudcích sporné vyžadovalo analyticky i technicky náročnější postup povinného subjektu než v případě poskytnutí informací požadovaných v bodech 2 a 3 výše uvedené žádosti žalobce. Podle

kritérií, které Nejvyšší správní soud ve své judikatuře konzistentně vymezuje, měl ředitel žalovaného odvolání žalobce vyhovět, a měl uložit žalovanému, aby požadované informace poskytl.

IV. Žalobní návrh

Ředitel žalovaného je dle § 69 s. ř. s. orgánem, který rozhodl v posledním stupni. Žaloba proto směřuje proti rozhodnutí ředitele žalovaného. Žalobkyně však považuje za nezákonné i prvoinstanční rozhodnutí žalovaného a proto z důvodu hospodárnosti řízení a v souladu s ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s. navrhuje i zrušení prvoinstančního rozhodnutí žalovaného. Pokud soud zruší obě správní rozhodnutí, bude namíste vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení. V tomto smyslu je koncipován i žalobní petit.

Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhuje, aby soud vydal tento rozsudek:

Rozhodnutí Ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 15.5.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VPZ-19-01970166-D1A5, se zrušuje.

Rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 12.4.2019, sp.zn. S-SR-VZP-19-01362695-D1A5, č.j. VZP-19-01428188-D1A5, se zrušuje.

Věc se vrací Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky k novému projednání a rozhodnutí.

Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám jejího právního zástupce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V Praze dne 3.6.2019

Mgr. Tomáš Hromek, LL.M.
právní zástupce Hnutí Pro život ČR, z.s.